آینه

ایران

سرمقاله: «به کجا چنین شتابان؟»؛ حسن وزینی

عباس عراقچی، عضو تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای وقتی با تیتر خبر دروغین یک روزنامه مواجه شد، فقط به یک جمله بسنده کرد و گفت بازی با منافع ملی تا کجا پیش می‌رود؟... عراقچی پیش از این نیز گفته بود که آمریکایی‌ها چیزی را به‌عنوان حق غنی‌سازی نه تنها برای ایران بلکه برای هیچ کشور دیگری نیز به رسمیت نمی‌شناسند. وی گفته بود مهم آن است که آمریکا و سایر کشورهای مذاکره‌کننده ۱+۵، اجرای غنی‌سازی توسط ایران را به طور عملیاتی بپذیرند و مخالفت و معارضت نکنند و این چیزی است که در توافق ژنو هم اتفاق افتاده است. آیا عراقچی برخلاف رییس‌جمهوری سخن گفته است؟ از این طیف صداقت را مطالبه نمی‌کنیم اما می‌پرسیم به کجا چنین شتابان؟ چرا خیال می‌کنید که مردم به این زودی فراموشکار شده‌اند؟

ابتکار

سرمقاله: «رفتارشناسی جریان تزویر» اشکان بنکدار جهرم

جریان تزویر ابایی ندارد که به هر گونه دروغ، تحریف و حتی چرخش در مواضع خود دست بزند و آن را در عین ابتذال به دین و غیرتِ وطن‌پرستی نسبت دهد... در مرام ایشان اختلاس‌های چندهزارمیلیاردی از بیت‌المال مباح است ولی برخی از مسایل سیاسی جناح مقابل، آنقدر به دین ارتباط پیدا می‌کند که کفن‌پوشی می‌طلبد... جریانی که تا دیروز در برابر تورم ۴۰درصدی و سقوط ۴۰۰درصدی ارزش پول ملی سکوت نموده بود اکنون بر مصیبتی که امید به ظهور آن، پس از اجرای فاز دوم هدفمندی، دارد، اشک تمساح می‌ریزد. رسانه تزویر نیز که تا پیش از این در اثبات کارآمدی دولت اصولگرا فضای خود را پر از نمایش درد و رنج مردم اروپای غربی و آمریکای شمالی (!) کرده بود اکنون ناگهان فضای دیگری یافته است که نشانی از این مصیبت‌ها در بلاد کفر، پس از روی کارآمدن دولت اعتدال وجود ندارد. جریان تزویر که جز در سایه ناآگاهی مردم محکوم به فنا می‌باشد از حقوق‌بشر تنها حقوق همجنس‌گرایان را می‌بیند (یا می‌خواهد ببیند). تئوریسین‌های تزویر که آزادی‌های مشروع سیاسی را سوغات مبتذل غرب می‌دانند و گاه آن را با بی‌بند و باری جنسی برابر می‌دانند به یک باره از همین ارزش‌های غربی به سبب بسته‌شدن معدود رسانه‌های دروغ‌پرداز خود سود می‌جویند و هزاران دلیل می‌آورند که این مخالف آزادی است!

اعتدال

یادداشت: «شفاف‌سازی دولت»؛ محمود جامساز

نگرانی دولت از تعداد زیاد یارانه‌بگیران آن است که تجربه دولت گذشته تکرار شود و دولت را مجبور به استقراض از بانک مرکزی و چاپ اسکناس که موجب تورم و کاهش قدرت خرید مردم می‌شود، کند. به همین دلیل انصراف داوطلبانه مردم ثروتمند و آنانی که این مقدار از یارانه نقدی در زندگی آنها نقشی ایفا نمی‌کند را خواستار شدند... باید به این امر هم توجه داشت که حذف ۱۰میلیون‌نفر از یارانه‌بگیران رقم قابل‌توجهی را نسبت به کل منابع اختصاص‌یافته یارانه‌ها تشکیل نمی‌دهد، اما تبعات آن در اذهان عمومی این باور را به وجود می‌آورد که همه دارایی‌های افراد از جمله حساب‌های بانکی که قبلا هم از آن صحبت شده بود زیر ذره‌بین دولت قرار گرفته و این احساس خوبی را در جامعه ایجاد نخواهد کرد، مگر اینکه جامعه خود از سوی دولت به این باور برسد که دریافت یارانه نقدی در حقیقت زهری است که در گردش پولی کشور تزریق شده و جامعه نمی‌تواند خود را از تبعات زهرآگین آن مصون بداند.

رسالت

سرمقاله: «نماز جمعه و نوسازی روش‌ها»؛ سیدباقر پیشنمازی

آنچه که در سیمای نمازجمعه امروز ما قابل مشاهده است (صرف‌نظر از برخی کلانشهرها) جمعیت غالب (از همان تعداد محدود شرکت‌کننده) جمعیت سالمندان و میانسالان هستند. در صورتی که نسل آینده‌ساز و مورد تهاجم دشمن به بهره‌گیری از فضاهای فرهنگی سالم و موثر که بتواند آنها را در تدبر و تفکر و توانمندی تشخیص حق و انتخاب صحیح، ورزیده سازد، نیازمندترند چرا که در آینده نزدیک مدیریت کشور به آنها سپرده می‌شود و باید بتوانند در اقیانوس پرتلاطم و پرخطر فعلی، کشور و میراث انقلاب را به ساحل آن برسانند. اگر نماز جمعه و نحوه برگزاری آن از جاذبه‌های لازم برخوردار باشد، شاهد غالب شدن جمعیت جوان و حضور خودجوش و داوطلبانه آنان خواهیم بود.

امیر پوردستان، در گفت‌وگو با «شرق» تاکید کرد

آمادگی نیروی زمینی برای نبرد در چند جبهه

شرق: پس از پیروزی انقلاب در ۲۲بهمن ۱۳۵۷، برخی افراد و گروه‌ها به بهانه‌های گوناگون بر طبل انحلال ارتش کوبیدند. اما نهایتا امام‌خمینی(ره) در ۲۸فروردین ۱۳۵۸ در پیامی تاریخی، بر لزوم حمایت ملت ایران از ارتش تاکید کرد. هر سال با فرارسیدن ۲۹فروردین، تقویم‌ها از روز ارتش و بزرگداشت حماسه‌آفرینی فرزندان وطن حکایت می‌کنند؛ رشادت‌هایی که در هشت‌سال دفاع مقدس به اوج خود رسید. در سالگرد روز ارتش، امیر سرتیپ احمدرضا پوردستان، فرمانده نیروی زمینی ارتش جمهوری‌اسلامی‌ایران از فعالیت‌های ارتش گفته است. احمدرضا پوردستان سال ۱۳۸۷ به فرماندهی نیروی زمینی ارتش منصوب شد. او پیش از این ریاست دانشگاه افسری امام‌علی(ع) و فرماندهی ارتش در استان‌های فارس و کهگیلویه‌وبویراحمد را برعهده داشت. امیر پوردستان صدماه سابقه حضور در مناطق عملیاتی در جنگ تحمیلی را داشته که عمده آن در لشکر ۹۲ زرهی خوزستان بوده است.

عکس: حسین زهره‌وند، تسنیم

مایلم کمی به فعالیت‌های ارتش در سال گذشته بپردازیم، عمده‌ترین دستاوردهایی که بتوانید بگویید، چیست؟

در ابتدا روز نیروی زمینی ارتش را به محضر فرماندهی معظم کل‌قوا، ملت شریف، فرماندهان نیروهای مسلح، رزمندگان غیور ارتش و به‌ویژه همرزمانم در نیروی زمینی ارتش تبریک عرض می‌کنم. بحمدالله سال ۱۳۹۲، مثل همه سال‌های عمر بابرکت نظام مقدس جمهوری‌اسلامی، برای نیروی زمینی ارتش سالی خوب و بابرکت بود. چراکه اعتقاد دارم با تمام سختی‌ها و فراز و نشیب‌ها در ایفای نقش خود در دستیابی نظام به اهداف مقدس آن کوشا بوده‌ایم و وظیفه سربازی خود را به‌جا آورده‌ایم و تمام افتخار ما، همین لباس و خدمت در لوای فرماندهی ولی‌فقیه و زیر سایه پرچم کشور امام‌زمان(عج) است و هرقدر که در این راه گام برداریم برکت است. ما مانند تمام سازمان‌های دارای برنامه که در ابتدای هر سال، هدف‌گذاری‌های خاص خود را دارند، منطبق بر راهبردهایی که به‌طور معمول در ستادکل نیروهای مسلح و قرارگاه خاتم‌الانبیاء(ص) بر اساس اهداف کلان نظام و اندیشه‌های دفاعی حضرت امام‌راحل(ره) و مقام‌معظم‌رهبری (حفظه‌الله) و سند چشم‌انداز و اهداف پنج‌ساله، تدوین و ابلاغ می‌شود، سال را با هدف‌گذاری‌هایی جامع در تمام بخش‌ها آغاز و خود را ملزم به حرکت در مسیر تدوین‌شده کردیم.

البته یک اولویت‌هایی در بین اهداف نیروی زمینی وجود دارد که من برای آنها عنوان «اهداف ویژه» را انتخاب می‌کنم و بنا دارم که فقط بخش‌هایی از این اهداف را تشریح کنم، چراکه سازمانی به گستردگی نیروی زمینی ارتش اهداف خرد و کلانی به فراخور استعداد یگان‌ها، سرزمین محل استقرار و... دارد. یکی از اهدافی که برای نیروی زمینی در سال ۱۳۹۲ تعریف شد، «ارتقای سطح آموزش» بود. دیگری، اجرای بهتر و کامل‌تر طرح جامع نیروی زمینی بود. همچنین توجه به رزمایش‌ها و آموزش‌های شبانه، هدف دیگر نیروی زمینی بود که ترسیم شد.

در سال ۱۳۹۲، اجرای رزمایش‌ها را به‌عنوان یک هدف بزرگ به‌خوبی انجام دادیم. نیروی زمینی در مجموعه نیروهای مسلح، به‌عنوان یک نیروی محوری است. به فرموده مقام‌معظم‌رهبری نیروی زمینی، «ستون فقرات» ارتش است. سال گذشته، رزمایش الگوی پیاده، رزمایش الگوی توپخانه، رزمایش الگوی زرهی و... را داشتیم که بر اساس برنامه تدوین‌شده بود و به مورد اجرا گذاشته شد. در این الگوها بود که به این نتیجه رسیدیم این گردان‌ها در یک نبرد ناهمتراز چگونه باید عمل کنند. این مساله در حال تبدیل‌شدن به «آیین‌نامه» است و به‌زودی انتشار یافته و توزیع خواهد شد. از دیگر کارهای انجام‌شده طی سال گذشته، رزمایش قمر بنی‌هاشم(ع) بود که به‌صورت بسیار گسترده در منطقه‌ای به وسعت بیش از ۲۵۰هزارکیلومترمربع در مرزهای جنوب شرق کشور، انجام گرفت. الحمدلله این رزمایش، برکات و ثمرات بسیاری داشت. از یک‌سو نشان‌دهنده قابلیت‌های نیروی زمینی در حوزه نبرد ناهمتراز و از سوی دیگر، ایجادکننده امنیت وسیعی در منطقه رزمایش بود. من با استانداران و فرمانداران شهرهای منطقه راجع‌به این موضوع صحبت کردم. همه آنها از حضور مقتدرانه ارتش تشکر کردند و معتقد بودند طی حضور نیروی زمینی، موادمخدر در منطقه نایاب شده بود.

بحث آموزش تا چه اندازه در فهرست فعالیت‌هایتان اهمیت داشته و به آن پرداخته‌اید؟

در بعد آموزش هم کارهای بسیار خوبی انجام شده است. ثقل حرکت نیروی زمینی، متوجه کارهای آموزش است. در حقیقت، آموزش، زیربنا و پایه همه امور نیروی زمینی است. به همین خاطر آموزش از جایگاه ویژه‌ای در نیروی زمینی برخوردار است؛ هم آموزش‌های نظری و هم مستندات آموزشی. یعنی ما به مراجع و کتب آموزشی توجه خاصی کرده، سعی کرده‌ایم کتاب‌های منبع خود را به‌روز کرده، متناسب با شرایط رزم ناهمتراز آنها را تدوین کنیم. راجع‌به موضوع تحقیقات و جهاد خودکفایی هم باید به این حقیقت اشاره کنم که کارهای بسیار ارزنده‌ای در این زمینه انجام شده است. ما شاهد پرده‌برداری از خودرو ۲/۵تنی «نینوا» بوده‌ایم که به جرات می‌توانم بگویم برای نخستین‌بار است که در کشور یک خودرو راه‌کنشی ۲/۵تنی طراحی می‌شود. به‌طوری که مورد استقبال خودروسازان کشور قرار گرفت و نیروی زمینی در آستانه عقد قراردادی است که این خودرو، به‌عنوان یک خودرو ملی در کشور ساخته شود. تفنگ تک‌تیرانداز موسوم به «شاهر »ساخته شد که سلاحی بسیار ارزنده است. این تفنگ می‌تواند هدف را در فاصله سه‌کیلومتری مورد اصابت قرار دهد. این سلاح از یک‌سو علیه بالگردهایی مورد استفاده قرار می‌گیرد که قصد نزدیک‌شدن به نیروهای ما را دارند و از سوی دیگر، علیه نیروهای انسانی نیز به‌کار گرفته می‌شود و در جای خود منحصربه‌فرد است.

برای نخستین‌بار در کشور چتر «ذوالجناح» را تولید کردیم که مخصوص سقوط آزاد است. همچنین یک زره منحصربه‌فرد طراحی کرده‌ایم. این زره از جنس مایع است و در برابر گلوله و اجسام سخت مقاومت می‌کند و کاری که می‌کند، آن است که وزن جلیقه‌های ضدگلوله را به یک‌دهم کاهش می‌دهد. جلیقه‌هایی که هم‌اکنون مورد استفاده قرار می‌گیرد، از نوع سرامیکی و همراه با وزن بسیار زیاد است. زره مایع، به‌صورت خمیر روی جلیقه کشیده می‌شود و همان‌طور که گفتم، وزن را تا یک‌دهم کاهش می‌دهد. ساخت تفنگ شش‌لول با کالیبر ۵۰ نیز برای نخستین‌بار در کشور صورت می‌گیرد. به گفته بسیاری از صاحبنظران، ساخت این سلاح ابتکار خارق‌العاده‌ای است که در این گروه از سلاح‌ها صورت گرفته است. در سایر زمینه‌ها نیز نیروی زمینی فعال و پویا ظاهر شده است. یکی مربوط به پادگان‌سازی است. با توجه به موضوع انتقال و جابه‌جایی پادگان‌ها که در شهرهای مشهد، تبریز، اهواز و زاهدان مطالعاتی راجع‌به این جابه‌جایی‌ها در دست انجام است. در زمینه ورزش هم باید بگویم که نیروی زمینی دست‌کم در ۱۸رشته ورزشی فعال است. سعی کرده‌ایم در تمام زمینه‌ها به‌عنوان یک سرباز بتوانیم عمل کنیم.

شما به موضوع پیشرفت‌های نیروی زمینی در زمینه تحقیقات و خودکفایی اشاره کردید، آیا این گروه از پیشرفت‌ها می‌تواند نیروی زمینی را از آنچه ضرورت‌های یک نبرد است، بی‌نیاز کند و دیگر اینکه این پیشرفت‌ها محصول خاص اندیشمندان نیروی زمینی است یا اینکه از تجارب دانشمندان بیرون از ارتش هم سود برده شده است؟

در نیروی زمینی از نیروی انسانی توانمندی برخوردار هستیم. بخش عظیمی از بدنه نیروی زمینی را جوانان مستعد و علاقه‌مندی تشکیل می‌دهند که به‌عنوان سرباز وارد این مجموعه می‌شوند. این افراد از مجموع کارکنان نیروی زمینی، شناسایی و جذب سازمان تحقیقات جهاد خودکفایی می‌شوند. یکی از مولفه‌های دیگر نیروی زمینی، سرمایه‌گذاری است که روی نیروهای پایورشده است؛ یعنی از سال‌های گذشته، جوانان مستعدی را در دانشگاه‌های معتبر کشور مامور به تحصیل کرده‌ایم و آن بذری که کاشته شد، امروز به درخت تنومندی تبدیل شده که ثمرات بسیاری به ما می‌دهد. این مجموعه دانشمند، خیلی از کارها را انجام می‌دهد. در حقیقت، ما متناسب با رهنامیهمان، سلاح‌های مورد نیازمان را تعریف می‌کنیم و الگو و نمونه‌ها توسط همین جوانان طراحی می‌شود، ولی به معنی آن نیست که از سایر توانمندی‌های بیرون از نیرو استفاده نکنیم، ما ارتباط بسیار نزدیکی با مراکز تحقیقاتی کشور داریم؛ به‌ویژه مراکز تحقیقاتی دفاعی کشور، قسمت‌های متعدد موجود در وزارت دفاع، دانشگاه‌های صنعتی کشور و... خیلی از خلأهای احساس‌شده را اینگونه برطرف می‌کنیم. وقتی نیاز به در اختیارداشتن محصولی احساس می‌شود، با تکیه بر این منابع آن را آماده می‌کنیم.

شرایط صنعت دفاعی کشور ما به‌گونه‌ای است که می‌تواند در کوتاه‌ترین مدت نیاز ما را تامین کند. من به‌عنوان یک سرباز عرض می‌کنم: در حوزه دفاع زمینی، تجهیزات وارداتی که مورد نیاز نیروی زمینی است، در اختیار است و ما این قابلیت را داریم که هرگونه تهدیدی را در هر نقطه از مرز با قوت و استحکام از بین ببریم.

البته باید این موضوع را مورد اشاره قرار دهم که جنگ‌های آینده، تجهیزات‌محور نیستند، بلکه واقعیت‌های میدان نبرد حاکی از آن است که جنگ‌های آینده- منظورم جنگ‌هایی متناسب با راه کنش‌های نوین و شاخص‌هایی است که مصطلح است- نظیر آنچه در جنگ‌های ۳۳روزه، جنگ غزه، جنگ‌های واقع‌شده در مرز مدیترانه و مانند اینها رخ داده است، تجهیزات حرف اصلی را نمی‌زنند؛ بلکه این نیروی مومن و باانگیزه است که می‌تواند حرف نخست را بزند و مجموعه نیروی زمینی مملو از چنین انسان‌هایی است که از یک‌سو به سلاح‌شان متکی و آشنا هستند و از سوی دیگر، قابلیت‌های معنوی والایی دارند.

به نظر می‌رسد نیروی زمینی در یک دوره «گذار» به سر می‌برد؛ از آن جهت که در حال اجرای طرحی است که «ثامن» نام دارد و مطابق این طرح، نیروی زمینی تحولاتی را در خود شاهد خواهد بود. اجرای این طرح در چه مرحله‌ای قرار دارد؟

اولین موضوعی که در طرح جامع نیروی زمینی موردنظر قرار داشت، موضوع «آمایش سرزمینی» بود. این موضوع بسیار دارای اهمیت بوده و هست. یک نگاه گذرا به نحوه پراکندگی نیرو تا پیش از استقرار و اجرای این طرح، گویای این واقعیت است که پراکندگی نیرو بیشتر در مرزهای غربی حاکم است. با این توجیه که تهدیدهایی احتمالی از این ناحیه احساس می‌شد و به همین خاطر عمده نیروها را در این بخش سازماندهی کرده بودیم. در مرزهای شرقی، جنوبی و شمالی، این پراکندگی کمتر به چشم می‌آمد. طرح جامع نیروی زمینی در حقیقت، توزیع مناسبی است در سرتاسر مرزها و این توانمندی را به نیروی زمینی می‌دهد که نیروهایش را در نقاط گوناگون مرزها مستقر کرده، در کوتاه‌ترین زمان ممکن علیه تهدیدات وارد عمل شود.

نکته دوم که در طرح جامع مورد نظر بود، برجستگی‌ها و قابلیت‌هایی بود که در تهدیدات وجود دارد. تهدیدات در فضای ناهمتراز این قابلیت را دارند که همزمان یک کشور را از چند جبهه درگیر کنند. درگیرشدن یک کشور از چند جبهه سبب می‌شود که سامانه واپایش و هدایت نبرد، گهگاه دچار اختلالاتی شود. یکی از محورهای این طرح، «خودکافی» کردن قرارگاه‌هاست. اینجا هم موضوع «تفویض اختیار» مطرح شده و هم واگذاری یگان‌های مورد نیاز این نیروها. فرمانده قرارگاه در چنین طرحی، یگان‌های رزمی، پشتیبانی، توپخانه و... را در اختیار دارد. حتی آمادگاه‌های مهماتی نیز در اختیار قرارگاه‌ها قرار گرفته که بتواند با تکیه بر توان خود، عملیاتی را مدیریت کند. محور دیگر مدنظر قرارگرفته در این طرح، موضوع «چابکی» و «چالاکی» یگان‌هاست. در فضای ناهمتراز یگان‌هایی می‌توانند ظرفیت‌هایشان را نشان داده، مورد استفاده قرار دهند که چابک و چالاک باشند. چابک و چالاکی البته تعاریف خاص خودش را دارد که من بنا ندارم به آن بحث ورود کنم، اما در ساختار گردان‌ها، تیپ‌ها و لشکرها تغییراتی صورت گرفته که این یگان‌ها چابک و چالاک شوند و الحمدلله، فضای فعلی طرح جامع به‌گونه‌ای است که قابلیت پاسخگویی به تهدیدات را در یک فضای ناهمتراز در خود دارد. بر همین اساس چند رزمایش در سطوح مختلف، شامل گردان، تیپ، قرارگاه و غیره اجرا کرده‌ایم و نقاط ضعف و قوت را ارزیابی کرده، نقاط ضعف را برطرف و نقاط قوت را تقویت کرده‌ایم.

در زمینه تامین روحیه و رفاه نیروی زمینی چه اقداماتی انجام شده است؟

با قاطعیت عرض می‌کنم که نیروی زمینی در موضوع رسیدگی به معیشت کارکنانش در میان یگان‌های ارتش رتبه نخست را احراز می‌کند. به مصداق‌هایش هم اشاره خواهم کرد. ما در نیروی زمینی بیش از ۹۰ تعاونی فعال داریم. این ۹۰ تعاونی را با تمام قوت پشتیبانی می‌کنیم؛ یعنی از نظر نیروی انسانی کارآمد در زمینه تامین مهندسان عمران یا گرایش‌هایی حقوقی موضوع آنها را پشتیبانی می‌کنیم. از نظر تجهیزات مهندسی هم این تعاونی‌ها تحت حمایت نیروی زمینی هستند تجهیزاتی نظیر تامین بولدوزر، بیل مکانیکی و... اگر مشکلاتی در مسیر برایشان پیش بیاید، آنها را پشتیبانی و رفع می‌کنیم. در ضمن مصوبه‌ای مبنی بر فروش اراضی آزاد از سوی مقام‌معظم‌رهبری در اختیار داریم که تعاونی‌ها در مزایده‌هایش شرکت می‌کنند و عمدتا برنده می‌شوند. بقیه کارسازی‌ها را خودمان برایشان انجام می‌دهیم؛ برای مثال در زمینه ارتباطاتی که با وزیر مسکن، وزیر تعاون و... برقرار می‌کنیم، به تعاونی‌هایمان کمک می‌کنیم. سال گذشته، فکر می‌کنم همه کارکنان نیروی زمینی که خدمتی بالاتر از ۱۰سال دارند، از موهبت زمین این تعاونی‌ها بهره‌مند شده‌اند.

در زمینه پرداخت وام هم با مراکزی نظیر بانک تجارت، بانک ملی و... ارتباطاتی برقرار کرده‌ایم و از این طریق موضوع درخواست وام کارکنان مورد بررسی قرار گرفته و وام به آنها اعطا می‌شود. موضوع دیگری که در افزایش روحیه و رفاه کارکنان تاثیر زیادی دارد، «ورزش» است. بیش از ۱۸ رشته ورزشی در نیروی زمینی فعالیت می‌کنند و در تمام پادگان‌ها فضای ورزشی به اندازه کافی وجود دارد. با قاطعیت عرض می‌کنم همه پادگان‌های ما از فضاهای ورزشی برای فعالیت کارکنان برخوردار است. برای خانواده‌ها هم اقدامات خوبی انجام شده است. یکی، همین زیباسازی کوی‌های سازمانی است. وام‌های بسیار زیادی از بانک‌ها گرفته‌ایم و در اختیار کارکنان تحت عنوان ودیعه مسکن گذاشته‌ایم. کلاس‌های بصیرت، آگاه‌سازی و... برگزار می‌شود که به ارتقای روحیه آنان منجر می‌شود.

چه تسهیلاتی برای سربازان وظیفه در نظر گرفته‌اید؟

راجع به سربازان هم اقداماتی کرده‌ایم. موضوع «برون‌سازی» را اجرا کرده‌ایم؛ باتوجه به اینکه تلاش بر آن است که سربازان حتما در شهری خدمت کنند که محل زندگی‌شان است یا دست‌کم در شهرهای نزدیک به محل زندگی‌شان باشد. این به یک فرهنگ در نیروی زمینی تبدیل شده است. دیگر اینکه تلاش کرده‌ایم محیط زندگی سرباز، محیط شادابی باشد. آسایشگاهی که در آن استراحت می‌کنند، مناسب شأن و شرایط سرباز باشد. همچنین فرماندهان موظف به برخورد توأم با رأفت با سربازان هستند.

یکی از اصول ایجاد انگیزه در کارکنان، ارتباط پررنگ فرماندهان با زیردستان است. شما به‌عنوان فرمانده نیروی زمینی چگونه از حال و روز نظامیان در دوردست‌ترین نقاط این سرزمین مطلع می‌شوید؟

هم‌اکنون پنج‌سال است که همایشی تحت عنوان همایش «سرانگشتان» در نیروی زمینی برگزار می‌شود. این همایش برای فرماندهان گروهان و گردان برگزار می‌شود. علاقه‌مند هستم آن چیزی را که در ذهن دارم، به سرباز، فرمانده گروهان و گردان منتقل شود. احساس من این است که ممکن است طی مسیر و بر اثر زمان، تغییری در نوع بیان و خواسته من ایجاد شود، ولی زمانی که این خواسته از زبان من صادر می‌شود و توسط آن سرباز یا فرمانده شنیده می‌شود، تاثیرش واقعی و عمیق خواهد بود. به همین خاطر فرماندهان را بارها جمع کرده و به‌صورت مستقیم با آنها سخن گفته‌ایم. مطالب را گفته‌ایم و فرماندهان گروهان و گردان هم اگر نکته یا مطلبی داشته‌اند، ارایه کرده‌اند.

یکی از مسایلی که به‌عنوان اصول خدمت مدنظر دارم، موضوع ارتباط با سربازان و درجه‌داران است. من این را از همان موقع که درجه ستوانی داشتم، به‌عنوان یک اصل در برنامه‌های کاری‌ام قرار داده‌ام. دسترسی به فرمانده نیروی زمینی کار سختی نیست. من روزهای دوشنبه دیدار عمومی و همگانی دارم و روزهای شنبه هم معاون هماهنگ‌کننده نزاجا برنامه‌ای برای دیدار عمومی دارد. اگر کسی نتوانست شرایطش را با این برنامه‌ها و دیدارهای هفتگی هماهنگ کند، می‌تواند به مسجد بیاید که ظهر و پس از اقامه نماز شنونده سخنان آنان خواهم بود. علاوه بر اینها عادت من این است که به هر پادگانی برای بازدید می‌روم، یک جلسه حتما سخنرانی می‌کنم و کارکنان آنجا حضور دارند. ارتباط من آنجا به‌صورت چهره‌به‌چهره و با غالب کارکنان است. ما هم با حوصله به همه خواسته‌هایشان گوش می‌کنیم و معتقدم این نوع ارتباط می‌تواند تاثیر عمده‌ای در کیفیت امور خدمت داشته باشد.

ادامه از صفحه اول

«انفال»؛ جنایت علیه کردها

رژیم بعث با تمام نیرو و توان و استفاده از تمام ظرفیت‌های خود و با برنامه‌ای از پیش تعیین‌شده، شروع به اجرای آن کرد. عملیات انفال در تاریخ ۲۳ شبات ۱۹۸۸ (چهارم اسفند ۱۳۶۶) در هشت مقطع مختلف و در شش منطقه کردستان به اجرا درآمد، مقطع اول از تاریخ ۱۹۸۸/۲/۲۳ تا ۳/۱۸، در مناطق دره جافایتی، مقطع دوم از ۳/۲۲ لغایت ۴/۱ در منطقه قره‌داغ، مقطع سوم از ۴/۷ لغایت ۴/۲۰ در منطقه گرمیان، مقطع چهارم از ۳/۵ لغایت ۵/۱۵ در مناطق قلعه‌سیو و دره زاب کوچک، مقاطع پنج و شش و هفت از ۵/۱۵ لغایت ۸/۲۶ در مناطق شقلاوه و رواندوز و مقطع پایانی از ۸/۲۶ تا ۹/۶ علیه منطقه بادینان انجام گرفت که در پایان تمام این مراحل تمام روستاهای این مناطق را به سمت نابودی برد، به شکلی که رژیم حتی کوچک‌ترین چشمه‌ها و منابع حیاتی این مناطق را کاملا نابود می‌کرد و از اینکه کوچک‌ترین نشان و امید حیاتی در این مناطق به‌جا بماند، هراس و واهمه داشت. در همین راستا نیز شهرهای حلبچه، طویلا، خورمال، سیدصادق، پنجوین، قلعه دزه، سنگ سر، چوارتا، قلاچوالان و ماوت به تمامی ویران و از سکنه خالی شدند. حجم این عملیات و نسل‌کشی به حدی بود که گمان می‌رفت کردستان را به سمت نابودی ببرد، رژیم تا دندان مسلح بعث نیز با همین هدف دست به انجام آن زد تا ملتی را از ریشه خشک کند و با نسل‌کشی و نابودی دسته‌جمعی، برای همیشه به ظن خود، مساله کُرد را حل کند و در این راه از هیچ خشونت و درنده‌خویی‌ای پرهیز نکرد. Middle East Watch در این زمینه چنین گزارش می‌دهد: «پروسه انفال در کوتاه‌ترین زمان ممکن، بیشتر مناطق و خاک کردستان را مورد هجوم و نابودی قرار داد، در این حملات بیش از ۲۰۰هزار انسان کرد کشته شدند و موجب ویرانی بیش از چهارهزار روستا و سه‌هزاروصد مسجد و صد کلیسا شد، در این عملیات بیش از دومیلیون راس احشام نابود شد و تاثیر مخرب بزرگی بر طبیعت کردستان گذاشت که حجم فراوانی از باغات و فضای سبز و رودخانه‌ها و چشمه‌های کردستان را نابود کرد.» دکتر کندال نزان، محقق تاریخ معاصر کردستان در نوشته‌ای می‌گوید: «در این واقعه، بنیادهای زندگی در کردستان زیرورو شد، بعد از این هیستریای جنون‌آمیز، که با جینوساید کردها اتمام یافت، ۹۰درصد روستاهای کردستان و بیش از ۲۰درصد شهرها و شهرک‌ها از روی نقشه پاک شدند، مناطق روستایی به بیش از ۱۵میلیون مین آلوده شدند، حدود ۱/۵میلیون کرد روستاها به اردوگاه‌های رژیم انتقال پیدا کردند، نزدیک ۱۰درصد کردهای کردستان عراق از بین برده شدند.» همچنین یوست هیلترمان محقق حوزه انفال می‌گوید: «بعد از اینکه این مردم در روستاهای خود، دستگیر شدند، به سمت مراکز رژیم در کرکوک منتقل شدند، بعد از آن نیز با ماشین‌های زرهی سنگین رژیم به سمت غرب عراق از شمال تا جنوب بیابان‌ها انتقال یافتند، بیشتر مردان و حتی زنان و کودکان تیرباران شدند و با لودر و بلدوزر در گورهای دسته‌جمعی دفن شدند.» رژیم بعث و به‌ویژه علی حسن مجید (ملقب به علی شیمیایی) پسرعموی صدام که مسوول مستقیم اجرای عملیات انفال بود بارها کشتار صدهزار کرد را به زبان آورده بود. در پایان این نوشته، اشاره به زندگی و سرنوشت یکی از معدود بازماندگان انفال که به نوعی تبدیل به نماد و سمبل بازمانده انفال شده است، جالب توجه است. او کسی نیست جز تیمور. تیمور اهل کردستان بود، حدودا متولد ۱۹۷۶، چون تیمور در جنایت انفال، تمام اسناد و مدارک زندگی خود و خانواده‌اش را در خانه‌ای که توسط رژیم ویران می‌شود، به جا می‌گذارد و تاریخ تولدش را براساس حدس و گمان خودش تعیین کرده است. فرزند اول خانواده‌ای شش نفره، تیمور، پدر و مادر و سه خواهر کوچک‌تر، آنها را از خانه و کاشانه جدا می‌کنند، بعد از چندین روز نگهداری در اردوگاه‌های مختلف و دورساختن از کردستان، در گوری دسته‌جمعی دفن می‌کنند، همه با هم، با تمام اقوام و فامیل. ابتدا در گوری دسته‌جمعی انداخته می‌شوند، تیرباران می‌شوند و با لودر دفن می‌شوند، تیمور با چشمان کودکانه‌اش، شهادت مادر و خواهرانش را در کنارش می‌بیند. اما تیمور زنده می‌ماند. او در پایان کتاب خاطراتش که مصاحبه‌ای مفصل راجع به زندگی‌اش است و توسط روزنامه‌نگار کرد، عارف قربانی تهیه شده است، در جواب این سوال که آرزو دارد بعد از فوتش کجا به خاک سپرده شود، می‌گوید: «در پاسخ می‌گویم، چون پدر و مادر و خواهرانم گور ندارند، تنها چیزی که در موردش فکر نکرده‌ام و برایم مهم نبوده است، این است که وقتی بمیرم کجا دفن شوم. ولی چون هنوز از بازگرداندن اجساد عزیزانم به کردستان ناامید نشده‌ام و پیش‌تر هم گفتم که آرزو دارم اجساد مادر و خواهرانم و پدرم در محل یادبود انفال در گرمیان به خاک سپرده شوند، درخواست می‌کنم هر جایی فوت کردم، به‌عنوان یک رمز انفال و تنها بازمانده گورهای جمعی زنان و کودکان انفال، در محل یادبود در گرمیان مکانی برایم تعیین کنند و جسدم آنجا به خاک سپرده شود که برای همیشه همراه جسم و روح انفال‌شدگان باشم.»

م/الف ۲۴۷

جمهوری اسلامی ایران
وزارت نفت

فراخوان طراحی آرم موزه‌های صنعت نفت

وزارت نفت جمهوری اسلامی ایران در نظر دارد طراحی آرم موزه های صنعت نفت را به فراخوان عمومی بگذارد به این منظور از کلیه استادان، هنرمندان، طراحان گرافیک و دانشجویان علاقه مند دعوت می کند طرح پیشنهادی خود را در خصوص آرم موزه های صنعت نفت با توجه به شرایط و الزامات زیر طراحی و ارسال نمایند.

شرایط آثار ارسالی

- طرح های ارسالی باید مطابق با ارزش های اسلامی و قوانین جمهوری اسلامی ایران باشد.
- لوگو می بایست در عین سادگی دارای مفهوم کلیدواژه های تعیین شده بوده و بر اصول زیبایی، گویایی، جامعیت، پویایی، عدم تشابه و رعایت سایر اصول طراحی استوار باشد.
- آثار ارسالی می تواند به صورت نشانه های نوشتاری، تصویری و یا ترکیبی از هر دو باشد.
- تمام حقوق مادی و معنوی طرح برگزیده متعلق به وزارت نفت خواهد بود.

استاندارد طرح های ارسالی:

- آثار باید در قطع ۱۰-۱۰ سانتی متر طراحی شود و فرمت jpg و رزولوشن ۳۰۰ را دارا باشد.
- در لوح فشرده (CD) به همراه یک نسخه چاپ رنگی و سیاه و سفید در اندازه A۴ ارسال شود.
- ارسال توضیح طرح، حداکثر در یک صفحه A۴ بصورت جداگانه آزاد می باشد.
- هر طراح مجاز است حداکثر سه طرح ارائه نماید.
- با طرح برگزیده طبق ضوابط قرارداد منعقد می گردد و از نفرات دوم تا پنجم به نحو شایسته تقدیر می شود.

کلیدواژه های آرم: موزه-نفت-تاریخ-فناوری

مهلت ارسال آثار

- ۱۵ اردیبهشت ماه ۱۳۹۳
- آدرس ارسال آثار: میدان ولیعصر، ابتدای بلوار کشاورز، ساختمان صندوق های بازنشستگی صنعت نفت، پلاک ۱۵، طبقه ۲ دفتر موزه های صنعت نفت

شماره تماس: ۸۸۹۳۰۲۸۵-۰۲۱

اداره کل روابط عمومی وزارت نفت